

خبر دیپلماسی

علی خرم:

پروتکل الحاقی ابزار اثبات مدعای ما است

علی خرم، نماینده اسبق ایران در مقر اروپایی سازمان ملل، قیاس ایران و عراق را قیاس مع الفارق می داند و معتقد است هیچ‌گاه ۷ وزیر خارجه کشورهای قدرتمند دنیا روزهای متمادری را صرف مذاکره درباره عراق نکردند.

علی خرم در گفت‌وگو با ایرنا افزود: نزدیک به دوسال قبل ماموریتی به تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای کشورمان داده شد که از یک طرف صنعت هسته‌ای را حفظ کنند و از طرف دیگر تلاش کنند تحریم‌ها علیه کشورمان لغو شود و در این راستا برنامه اقدام مشترکی تدوین شد که دو بخش موقت و دائم داشت. وی با اشاره به اجرای بخش موقت بر نامه اقدام مشترک گفت: بخشی از این برنامه دایمی، اعتمادسازی است که براساس آن ایران باید نشان دهد که فعالیت‌هایش صلح‌آمیز است و وقتی این برنامه را پذیرفتیم باید ابزار و لوازم مورد نیاز از راه فراهم کنیم.

خرم اضافه کرد: در این راستا و برای این که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی صلح‌آمیز بودن فعالیت‌های هسته‌ای ایران را تأیید کند، باید بتواند با کمک پروتکل الحاقی هرگاه لازم بود از ایران بازپرسد و اعلام کند که ایران فعالیت‌های پنهانی ندارد. این کارشناس مسائل سیاسی خاطر نشان کرد: درواقع پروتکل الحاقی ابزاری برای اثبات ادعای ما است و نه ادیت کردن کشورها و اگر قرار است مشکلی را حل کنیم باید به لوازم آن مقید باشیم و ما از طریق پروتکل الحاقی است که می‌توانیم بگوییم هیچ‌گونه فعالیت مخفی نداریم.

وی یادآور شد: پروتکل الحاقی ابزاری است که سازمان ملل متحد و کشورها از جمله جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۹۹۳ برای اثبات صلح‌آمیز بودن فعالیت‌های هسته‌ای کشورها را آن تدوین کرده‌اند. خرم همچنین درباره اقدامات منتقدین تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای و این‌که بعضاً می‌گویند این انتقادات قدرت چانه‌زنی تیم مذاکره‌کننده را افزایش می‌دهد، گفت: این قبیل اقدامات در صورتی به نفع تیم مذاکره‌کننده است که با هماهنگی مذاکره‌کنندگان باشد و منافع ملی را پوشش دهد و در عین حال با مقررات بین‌المللی هم مغایرت نداشته باشد.

نماینده اسبق ایران در مقر اروپایی سازمان ملل ادامه داد: این طور نیست که هر چه خواستیم بگوییم بعد ادعا کنیم اینها به نفع تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای است؛ این اشتباه محض است. کارشناس مسائل سیاسی اضافه کرد: آن چیزی به نفع مذاکره‌کنندگان است که بتواند از آنها پشتیبانی کند نه حرف‌هایی که مثلا مذاکرات را متوقف کنیم یا پروتکل الحاقی را نپذیریم. مذاکره‌کنندگان می‌دانند که راه اثبات صلح‌آمیز بودن برنامه هسته‌ای ایران پروتکل الحاقی است.

خرم در بخش دیگری از سخنان خود به مفاسده‌ای که برخی از منتقدان تیم مذاکره‌کننده بین جمهوری اسلامی ایران و عراق انجام می‌دهند، اشاره کرد و گفت: هر ابزاری می‌تواند مورد استفاده مناسب و در عین حال استفاده نامناسب قرار بگیرد، این‌که حکم کلی بدهیم که مثلا در کشوری مثل عراق این اتفاق افتاده و آن را به سایر کشورها تعمیم دهیم، اشتباه است. وی افزود: قبل از ما ۱۴ کشور پروتکل الحاقی را پذیرفته‌اند و این کشورها می‌دانند که چه کار کنند تا پروتکل الحاقی تبدیل به ابزار جاسوسی علیه آنها نشود و اگر آنها از این عقابیت برخوردار بوده‌اند ما هم می‌توانیم این کار را بکنیم و گرنه مسأله به این سادگی نیست که هر کسی از هر جا خواست، جاسوسی کند.

این کارشناس مسائل سیاسی ادامه داد: عراق وضع خاصی داشت، ما شرایط کاملا متفاوتی با این کشور داریم؛ برای عراق هیچ وقت ویزن خارجه ۷ کشور بزرگ نیامدند برای مدت مدیدی در وین، ژنو و لوزان مذاکره کنند و اساسا جایگاه و منزلت و قدرت ایران قابل مقایسه با عراق نیست. خرم درعین حال گفت: هر کشوری اگر نتواند با جامعه بین‌الملل سازگار شود، علیه آن کشور همدستی می‌شوند و ما هم نباید غفلت کرده و موقعیت منفی علیه خود در جامعه بین‌المللی ایجاد کنیم. ما نماینده اسبق ایران در مقرر اروپایی سازمان ملل اضافه کرد: این‌که ویزران خارجه کشورهای بزرگ می‌آیند و پنت‌سر دکتر ظریف و موگرینی بیابانه لوزان را صادر می‌کنند، نشان‌دهنده خیلی از مسائل است. احتیاجی نیست ما علیه خودمان تبلیغ توخالی بکنیم.

جنبش جهانی تحریم اسر اییل هر روز قدرتمندتر می‌شود

تحركات اخير کمپين جهانی تحریم رژيم صهیونیستی. یادآور تحریم‌هایی است که منجر به سرنگونی رژیم آپارتاید در آفریقای جنوبی شد

Ryan Rodrick Beiler

همچنین در راستای تلاش برای افراکتی این سوال مطرح می‌کنند که چرا در شرایطی که رژیم‌های سرکوبگر دیگری نیز وجود دارد، جهان تمرکز خود را معطوف مسأله فلسطین و اسرائیل می‌کند. آنها مخالفت بااشغال سرزمین‌های فلسطینی از سوی رژیم صهیونیستی را بخشی از هدفی گسترده‌تر که نابودی رژیم‌اسرائیل است،می‌دانند

بخش مهمی از تبلیغات سیاسی اسرائیل با بهره‌برداری از اقلیت اعراب اسرائیلی صورت می‌گیرد و آنها که در انتخابات اخیر این رژیم نیز حضوری فعال داشتند دستنامه اعتبار مموکراتیک این رژیم قرار گرفته‌اند. بااین حال جنبش تحریم اسرائیل در خصوص حقوق پایمال شده فلسطینیانی است که در سرزمین‌های اشغالی کرانه‌باختری حضور دارند،ساکت ننشسته‌است.بیش از ۲میلیون فلسطینی درمنطقه‌ای زندگی می‌کنند که ۴۸سال پیش از اردن جدا شد. نوار غزه نیز بخشی دیگر از سرزمین آینده فلسطین را تشکیل خواهد داد، منطقه‌ای که پیش‌ازاین‌ها بخشی از مصر بود. مقامات اسرائیلی که مدعی دموکراسی‌اند، در دفاع از این ادعا عنوان می‌کنند که کرانه‌باختری بخشی از اسرائیل نیست، درست همان‌طور که عراق بعد از سه‌سال ۲۰۰۳بخشی از خاک آمریکا نبود. اما در این مقابله تفاوت‌های کلیدی وجود دارد.

اسرائیل در کرانه‌باختری مشغول شهرک‌سازی است و نزدیک به نیم‌میلیون اسرائیلی در شهرک‌های کرانه

عضو تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای:

کار سخت و پیچیده و خیلی کند پیش می‌رود

که این اتفاق برای ما هم بیفتد. طرف مقابل هم درباره تحریم‌های خودش به‌طور طبیعی چنین تمهیدهایی را خواهد داشت. عضو اردش تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران دربارهٔ «روز مذاکرات فشرده هسته‌ای» در وین گفت: ما یک دور دیگر جلسه با مجموعه ۵+۱ سطح معاونان در وین داشتیم و جلسات دو جانبه در حاشیه آن پیش‌بینی شده است. یک ضمیمه مربوط به بحث تحریم‌هاست و همه چیز بیاتی که مربوط به تحریم‌ها می‌شود، قوانینی که برداشته می‌شود و تأثیر این قوانین در عمل، همه اینها با جزئیات در ضمیمه بحث خواهد شد. وی افزود: یک ضمیمه مربوط به بحث‌های فنی وجود دارد. افزود: در مورد موضوعی از لحاظ فنی حل نمی‌شود، اما از لحاظ سیاسی حل نمی‌شود، یک موضوع مشکل دارد، در این جایاب حقوقدانان نظر بدهند.

تأکید کرد: به‌هر حال کار سخت و پیچیده‌ای است و کار خیلی کند پیش می‌رود.این موضوع حساسیت‌ها و پیچیدگی‌های خودش را دارد، ولی به‌هر حال مشغول هستیم. ما در درباره مشخصات متن و ضمیمه‌ها در حال نگارش، گفت: توافق نهایی اگر به آن برسیم، یک متن اصلی خواهد داشت و فکر می‌کنم تا ضمیمه برای آن پیش‌بینی شده است. یک ضمیمه مربوط به بحث افزود: ممکن است یک یا دو ساعت بحث کنیم و فقط یک پرانتز برداشته شود و روی یک پاراگراف و روی یک جمله بنویسیم توافق بکنیم. وی با اشاره به این‌که این کار، حساسیت‌های بسیار حقوقی، فنی و همه‌سیاسی دارد، گفت: در نگارش متن یک موضوعی از لحاظ فنی حل می‌شود، اما از لحاظ سیاسی حل نمی‌شود، یک موضوع از لحاظ سیاسی و فنی حل می‌شود، اما از نظر حقوقی مشکل دارد، در این جایاب حقوقدانان نظر بدهند.

افزایش فشار بر کاخ سفید برای افشای ارتباط سعودی‌ها با حمله ۱۱ سپتامبر

روزنامه انگلیسی تایمز با اشاره به وجود یک گزارش رسمی محرمانه آمریکا که نشانگر دست‌داشتن سعودی‌ها در جریان حمله یازدهم سپتامبر است، نوشت: کاخ سفید تحت فشار است تا این گزارش را محرمانه از منتشر شدن بازگرداند، اما ایرنا، تایمز نوشت: «باب گراهام» که در زمان تهیه این گزارش رسمی، رئیس کمیته اطلاعاتی سنای آمریکا بوده، می‌گوید تحقیقاتی که با هدایت وی صورت گرفت، مشخص ساخت که سعودی‌ها سرمایه‌گذار اصلی در فاجعه ۱۱ سپتامبر بوده‌اند. این روزنامه انگلیسی افزود: با این حال یک فصل ۲۸ صفحه‌ای از این گزارش رسمی آمریکایه دلیل این که انگشت اتهام، مدعیان فلسطینی خاندان سعودی‌اشاره کرده، رفته توسط جورج بوش، رئیس جمهوری وقت آمریکا ویرایش شده‌است. باب گراهام در گفتوگو با روزنامه تایمز گفت: ویرایش این ۲۸ صفحه‌سبب شد تا عربستان سعودی را بیش از پیش جسورتر کرده تا به سرمایه‌گذاری در ترور منابع انسانی ادامه دهند. وی گفت: با این پوشش سیاسی همچنین برخی از عوامل سعودی به انتشار فرات اسلام‌افراط‌گرانه وهابی ادامه داده و از طرفی دیگر به تزریق منابع مالی و انسانی به گروه القاعده و فرزهای ابتدایی داعش اهتمام ورزیدند. تایمز با بیان این‌که گراهام معتقد است که فصل ویرایش شده در این گزارش می‌تواند منجر به تغییر

جهان

دیدگاه

چه کسی به بشار اسد کمک خواهد کرد؟

ارتش بشار اسد کنترل بیشتر نواحی شرقی این کشور را از دست داده و این نواحی یا در دستان داعش است تا شورشیان مسلح. اگر اوضاع به همین منوال پیش برود و با توجه به حمایت بیشتر قطر و ترکیه از نیروهای شورشی، به احتمال زیاد کنترل شمال سوریه نیز به کلی از دستان ارتش سوریه خارج خواهد شد. سوال این است که در چنین شرایطی ایران و روسیه به‌عنوان حامیان همیشگی سوریه و بشار اسد، چه خواهند کرد و چه می‌توانند بکنند؟

در شمال سوریه شورشیان مسلح کنترل همه مناطق به غیر از حلب را در دست دارند. علاوه بر این در درعا و قنیطره نیز شورشیان مسلح به سمت دمشق در حال پیشروی هستند. اوضاع در حمص و حما نیز برای داعش در بیابان‌های شرقی سوریه می‌تازد و حملاتی را از کریدور شرقی حمص و حما تدارک می‌بیند. البته هنوز نمی‌توان گفت که نیروهای ارتش سوریه در محاصره قرار گرفته‌اند اما به وضوح می‌توان مشاهده کرد که نیروهای بشار اسد در وضع تدافعی هستند و احتمال سقوط شمال سوریه نیز وجود دارد. به نظر می‌رسد روند شدت یافتن حملات نیروهای مسلح مخالف بشار اسد در سوریه ریشه در ۳ عامل دارد که عبارتند از: افزایش حمایت‌های خارجی طی ماه‌های گذشته، جلب توجه فعالیت داعش در منطقه و غفلت از شورشیان مسلح سوریه و در نهایت توافق گروه‌های مسلح سوریه برای کنار گذاشتن اختلافات ایدئولوژیک و تمرکز بر مبارزه با بشار اسد.

در چنین شرایطی بشار اسد هیچ چاره‌ای جز درخواست کمک از متحدان خارجی‌اش ندارد و در شرایط فعلی ایران و روسیه تنها متحدان خارجی اسد هستند که حاضرند به او کمک کنند. ایران همواره اعلام کرده است که از راییه هر کمکی به دولت بشار اسد دریغ نمی‌کند. براساس استراتژی منطقه‌ای ایران، کمک به بشار اسد در مبارزه با گروه‌های تروریستی در سوریه، کاملاً در راستای منافع ملی تعریف می‌شود. البته ایران اعلام کرده است که حضورش در سوریه تنها در حد ارائه خدمات مستشاری است نه اعزام نیروی نظامی. کمک دیگری که ایران می‌تواند به بشار اسد بکند، درخواست از حزب‌الله لبنان برای کمک‌رسانی به ارتش سوریه است. اخیرا نیز سیدحسین نصرالله دبیر کل حزب‌الله لبنان در سخنانی نشیدالرحم اعلام کرد که احتمال دارد علیه تروریست‌های تکفیری اعلام بسیج عمومی کند.

این روزها نیز فعالیت‌های جبهه‌النصره در عرسلان، پای حزب‌الله را به درگیری‌ها باز کرده است. البته پیشتر نیز حزب‌الله لبنان در مقاطع بحرانی به کمک دولت سوریه آمده بود و حتی سیدحسین نصرالله خود اعلام کرده بود که اگر حزب‌الله وارد جنگ با تکفیری‌های سوریه نمی‌شد امروز تکفیری‌ها در لبنان مشغول فعالیت بودند. بنابراین آنچه واضح است این است که ایران از تمامی ظرفیت و نفوذ خود برای کمک به بشار اسد استفاده خواهد کرد.

در آن سو اما روسیه به اندازه ایران برای کمک به بشار اسد مصمم نیست. طی روزهای گذشته نشانه‌هایی مبنی بر تغییر موضع روسیه در قبال دولت سوریه دیده شده و این نشانه‌ها این امکان را تقویت کرده است که مسکو از مواضع قبلی خود در قبال بشار اسد، عقب‌نشینی یا این‌که حمایت نظامی از دولت سوریه را محدودتر کند. یکی از حمایت‌هایی که روسیه از دولت بشار اسد می‌کند، تأمین قطعات یدکی مورد نیاز نیروی هوایی سوریه است. به نظر می‌رسد که کرملین به این نتیجه رسیده است که نبرد بشار اسد با شورشیان مسلح سوریه، نبردی مغلوبه خواهد بود و زمان آن فرا رسیده است که مسکو به تدریج از بشار اسد فاصله بگیرد.

برای مثال روزنامه الشرق الاوسط هفته گذشته از قول منابع خود نوشت که روس‌ها بیش از ۱۰۰ بیلمتالتر اسلحه و مقام رسمی را که خیلی از آنها در دمشق کار می‌کردند و در تهیه استراتژی‌های جنگی مشارکت داشتند، از سوریه خارج کرده است. البته همه اینها کاملاً به این معنا نیست که روس‌ها قصد برداشتن حمایت خود از دولت سوریه را دارند چراکه روس‌ها در این خصوص هنوز از گزینه‌های جایگزین برخوردار نیستند. اما به هیچ‌عنوان نباید آن قدر ساده‌انگار بود که احتمال استفاده روسیه از سوریه به‌عنوان اهرمی در روابط با آمریکا را رد کرد. در این خصوص می‌تواند بشار اسد بیشتر خواهیم نوشت.